

Arrest

nr. 178 165 van 22 november 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 20 juni 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 mei 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. LUYTENS en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Eritrese nationaliteit te bezitten, etnisch Tigre te zijn, en geboren te zijn te Fanko. U liep school vanaf de leeftijd van zes, en ging tot de zesde graad van het onderwijs, een graad die u evenwel niet beëindigde uit geldgebrek. Uw vader – die lid is van de oppositiebeweging 'Eritrean Liberation Front', en die sinds de onafhankelijkheid van Eritrea, naar het buitenland gegaan was – keerde naar Eritrea terug in 2008, en vestigde zich bij zijn gezin te Fanko. Hij opende er een winkel. Uw vader werd in de loop van het jaar 2010 gearresteerd onder het voorwendsel dat hij belastingen zou ontduiken. In werkelijkheid werd uw vader echter gearresteerd omwille van zijn oppositieactiviteiten. Na de arrestatie van uw vader, ging u meermaals naar uw vader vragen. Nadat u een 5-tal maal naar uw vader ging vragen, wilden de soldaten u meenemen. U besloot daarop Eritrea te verlaten. Uw

moeder regelde een smokkelaar voor u, die u in het voorjaar van 2013 Eritrea uit smokkelde en u naar Kassala bracht. Daar werd u opgehaald door uw oom die te Khartoem woont. U verbleef gedurende twee jaren te Khartoem, en zette nadien uw reis per smokkelaar verder naar Libië. Na een tweetal maanden in Libië te zijn verbleven, stak u de Middellandse Zee over en reisde u naar Italië. Nadien reisde u via Frankrijk naar België verder, waar u aankwam op 28/08/2015. U vroeg dezelfde dag asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Alvorens in te gaan op het inhoudelijk aspect van de door u, in het kader van uw asielaanvraag, afgelegde verklaringen, dient te worden vastgesteld dat u op 28 augustus 2015, in het kader van uw asielaanvraag, verklaarde geboren te zijn op 28 februari 1999. De Dienst Vreemdelingenzaken uitte op 28 augustus 2015 evenwel twijfel omtrent uw beweerde leeftijd, waarna een medisch onderzoek uitgevoerd werd op 10 september 2015, ten einde na te gaan of u al dan niet ouder bent dan 18 jaar. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend op datum van 18 september 2015 door de Dienst Voogdij, betreffende de medische test tot vaststelling van de leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°, 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Programmawet van 24 december 2002, gewijzigd bij de Programmawetten van 22 december 2003 en 27 december 2004, tonen de resultaten van de medische test met een redelijke wetenschappelijke zekerheid aan dat u op datum van 10 september 2015 een leeftijd had van meer dan 18 jaar. **Omwille van deze reden kunt u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast.**

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er dient immers vastgesteld dat uw, door u geopperde, Eritrese nationaliteit en herkomst, niet aannemelijk bevonden worden.

Gevraagd waar in Eritrea het dorp Fanko gelegen is, antwoordde u dat het dorp in de zoba [één van de 6 administratieve regio's waarin Eritrea opgedeeld is] Gash Barka gelegen is (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). **Gevraagd in welke 'nus-zoba' [administratieve eenheden in welke elke zoba is opgedeeld – zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier] het dorp Fanko gelegen is, antwoordde u Barentu. Gevraagd of u er wel zeker van bent dat Fanko in de nus-zoba Barentu gelegen is, antwoordde u bevestigend. U geconfronteerd met de vaststelling dat dit evenwel zo niet is, antwoordde u – de vaststelling waarmee u werd geconfronteerd, negerend – dat u Barentu kent, alsook Hay Kota en Gulij, en dat dit nus-zoba's zijn. U opnieuw gevraagd of u er wel zeker van bent dat Fanko in de nus zoba Barentu gelegen is, antwoordde u – uw eerdere verklaring wijzigend – er niet zeker van te zijn. Het dient vastgesteld, zo blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, dat het dorp Fanko niet in de nus-zoba Barentu gelegen is, maar wel in de nus-zoba Tesseney. Gevraagd hoe het kan dat u niet weet in welke nus-zoba uw dorp gelegen is, antwoordde u de vraag ontwijkend dat u vanaf uw geboorte tot 2013 in het dorp Fanko woonde, en u weet dat dat in de zoba Gash Barka is. U gevraagd of u weet wat een nus-zoba is, vroeg u – uiterst opmerkelijk, gezien uw bewering van uw geboorte tot 2013 in Eritrea te hebben gewoond – of een nus-zoba vergelijkbaar is met [wat men in Soedan aanduidt als] een mahalya (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Dat u klaarblijkelijk niet weet wat een nus-zoba is, hoewel elke zoba in Eritrea is opgedeeld in nus-zoba's, maar wel op de hoogte blijkt te zijn van de administratieve opdeling van Soedanese provincies [ofte 'wilayats'] in 'mahalyas', wordt uiterst opmerkelijk bevonden – immers: dat u klaarblijkelijk niet weet wat een nus-zoba is – hoewel u nagenoeg uw hele leven in Eritrea zou hebben gewoond - en zich afvraagt of een nus-zoba vergelijkbaar is met de administratieve opdeling van Soedanese provincies in mahalya's, wijst er geenszins op dat u afkomstig zou zijn uit Eritrea, maar veeleer dat u uit Soedan afkomstig bent, gezien u de lagere administratieve indelingen van dit land wél blijkt te kennen. U gevraagd of zoba's in Eritrea verder ingedeeld zijn, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Gevraagd waarin een zoba ingedeeld is, antwoordde u 'rode zee'. U gevraagd wat u bedoelt, en aangegeven dat uw antwoord geenszins een antwoord is op de u gestelde vraag, gaf u uiteindelijk aan niet te weten of zoba's al dan niet verder administratief opgedeeld zijn. Dat u niet weet wat een nus-zoba is, noch waarin een zoba te Eritrea administratief is ingedeeld, maar wel op de hoogte blijkt te zijn van de administratieve indeling van Soedanese provincies in de administratieve eenheid 'mahalya', doet fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen vanaf uw geboorte, tot in het jaar 2013, te Eritrea te hebben gewoond.**

Gevraagd in welke richting van het dorp Fanko, het door u vermelde dorp 'Hay Kota' gelegen is, antwoordde u dat dat ten noorden van Fanko is (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Gevraagd in welke richting van het dorp Fanko, het door u vermelde dorp 'Alebu' gelegen is, antwoordde u dat dat ten

oosten van Fanko is. Het dient echter opgemerkt, zo blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde landkaarten, dat het dorp Alebu in een nagenoeg rechte lijn ten noorden van Fanko gelegen is, en Hay Kota ten noordoosten van Fanko gelegen is – geenszins rechtstreeks ten noorden van Fanko. Gevraagd waar het door u vermelde **Goluj** gelegen is, verklaarde u dat dit **ten noordoosten van Fanko** gelegen is (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Het dient echter opgemerkt, zo blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde landkaarten, dat het dorp Gulij ten zuidwesten van het dorp Fanko gelegen is. Gevraagd of u **'Aklelet'** kent, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Het dient echter opgemerkt, zo blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde landkaarten, dat het dorp Aklelet ten zuidwesten van Fanko gelegen is. Gevraagd of u **'Adi Bdeho'** kent, antwoordde u bevestigend, maar voegde u er meteen aan toe niet te weten waar het gelegen is. Dit dorp ligt evenwel net ten zuiden van het dorp Fanko (zie de aan het administratief dossier toegevoegde landkaarten). Ook het dorp **'Shwen Dewab'** – ten zuidwesten van Fanko (zie de aan het administratief dossier toegevoegde landkaarten) meende u te kennen, maar wist u niet te situeren (zie gehoorverslag CGS, p. 12). Gevraagd of u **'Gerset'** kent, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). U situeerde dit dorp evenwel volledig foutief, in de buurt van het dorp Ali Gidir, een dorp dat ten noordwesten van Fanko gelegen is [westelijk van de stad Tesseney – zie de aan het administratief dossier toegevoegde landkaarten]. Het dient opgemerkt dat het dorp Gerset geenszins in noordwestelijke richting [nabij Ali Gidir] van het dorp Fanko gelegen is, maar wel ten zuiden van Fanko, op zo'n 15 kilometer in vogelvlucht. Wanneer u later opnieuw gevraagd werd waar Gerset gelegen is, gaf u aan te denken dat het ten westen van Fanko gelegen is, maar u voegde eraan toe niet zeker te zijn. Gevraagd of u ooit hoorde van het dorp **'Gentil'**, opperde u het opnieuw te kennen, maar wist u het niet te situeren (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Dit dorp ligt evenwel ten zuiden van het dorp Fanko (zie de aan het administratief dossier toegevoegde landkaarten). Gevraagd of u **Hadendema** kent, antwoordde u wederom ontkennend. Dit dorp ligt evenwel ten noordoosten van Fanko (zie de aan het administratief dossier toegevoegde landkaarten). Gevraagd of u **Hantrefesko** kent, antwoordde u ontkennend. Dit dorp ligt evenwel net ten noorden van Fanko (zie de aan het administratief dossier toegevoegde landkaarten).

U gevraagd of er rivieren zijn in de nabijheid van Fanko, gaf u aan dat er rivier is tijdens het regenseizoen, maar u verklaarde evenwel de **naam ervan vergeten** te zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). U verklaarde dat er een dam is nabij het dorp Fanko (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). **Gevraagd of er slechts één dam is nabij Fanko, antwoordde u bevestigend, en voegde u eraan toe dat deze 'Diga Fanko' [ofte 'Dam Fanko'] heet** (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd of u nog andere dammen in de omgeving kent, antwoordde u **enkel de ene dam te Fanko te kennen**. Gevraagd of 'Fanko Dam' de officiële benaming is voor de dam te Fanko, antwoordde u bevestigend. Gevraagd of u ooit hoorde van **'Fanko Rawi'**, verklaarde u dat **dat een waterdistributieeenheid te Fanko is** (zie gehoorverslag CGVS, p. 38). **Het dient echter opgemerkt dat er bij het dorp Fanko te Eritrea twee verschillende dammen zijn, namelijk de dam 'Fanko-Tsimue' en de dam 'Fanko-Rawi'** (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). **Uw verklaringen, namelijk dat er slechts 1 dam is te Fanko, deze officieel 'Dam Fanko' heet, en Fanko-Rawi een waterdistributiepunt in het dorp Fanko betreft, doen verder fundamenteel afbreuk aan de hierboven reeds ernstig aangetaste geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw asielaanvraag. Uit het bovenstaande blijkt een dermate onwetendheid betreffende het dorp en Fanko, en de dorpen in de onmiddellijke nabijheid van Fanko, dat er volledig afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen te Fanko te zijn geboren, en er gewoond te hebben tot uw vlucht uit Eritrea in het jaar 2013.**

Wat betreft de door u beweerde illegale vlucht uit Eritrea, dienen voorts volgende zaken opgemerkt. U verklaarde tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) dat u Eritrea verliet op 28 februari 2013 (Zie: 'Verklaring DVZ', p. 10, punt 31). Tijdens het gehoor op het CGVS, verklaarde u dan weer, tegenstrijdig hieraan, Eritrea verlaten te hebben in de loop van de vierde maand van het jaar 2013, maar de exacte datum wist u zich niet te herinneren (zie gehoorverslag CGVS, p. 28). Gevraagd hoe het komt dat u tijdens het gehoor op de DVZ de nogal exacte datum 28 februari 2013 vermeldde, en u tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde in de loop van de vierde maand te zijn vertrokken uit Eritrea, antwoordde u dat u 'het misschien vergat' (zie gehoorverslag CGVS, p. 29). Gevraagd wat u dan vergat, gaf u aan **dat u zich de exacte datum niet herinnert, noch de maand, en u zich enkel herinnert Eritrea verlaten te hebben in de loop van het jaar 2013.** Gevraagd waar de door u op de DVZ vermelde datum – 28 februari 2013 – vandaan komt, antwoordde u dan weer – **manifest tegenstrijdig aan uw verklaring er net voor – dat dat de exacte datum is waarop u Eritrea verliet, en u die even verwarde met de vierde maand.**

Dat u uw verklaringen simpelweg bijstelt nadat u geconfronteerd werd met de door u op de DVZ afgelegde verklaring, en eerst opperde dat u eigenlijk helemaal geen weet heeft van de exacte datum waarop u Eritrea verliet en u zich enkel herinnert 'in de loop van 2013' te zijn vertrokken, om daarna

simpelweg te stellen dat 28 februari 2013 wel degelijk de exacte datum is waarop u Eritrea verliet, overtuigt niet. De wijze waarop u uw tegenstrijdige antwoorden simpelweg bijstelt nadat u met bepaalde zaken geconfronteerd werd, doet verder afbreuk aan de reeds ernstig aangetaste geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen. Wat betreft uw vlucht naar Soedan, wist u bovendien maar weinig te vertellen – zo zou een smokkelaar u naar de stad Tesseney hebben gebracht, en stak u nadien te voet de Soedanese grens over (zie gehoorverslag CGVS, p. 28). U wist evenwel geen enkel dorp te noemen waar u gepasseerd zou zijn nadat u Tesseney verliet, noch enig dorp waar u gepasseerd zou zijn op weg van het dorp Fanko naar de stad Tesseney (zie gehoorverslag CGVS, p. 28 en 29). Uit de aan het administratief dossier toegevoegde landkaarten, blijkt evenwel dat er meerdere dorpen zijn ten westen van de stad Tesseney, in de grensstreek met Soedan.

U vermeldde op een gegeven moment dat de weg van Fanko naar Tesseney, passeert langs de berg **'Hamid Idris Hawet'** (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Gevraagd of u zeker bent van die naam - Hamid Idris Awet, antwoordde u – zichzelf corrigerend – dat het **Hamed Idris Awate** is. Gevraagd waarom u eerder sprak over Hawet, antwoordde u ontkennend dat u 'Awate' zei. U er door de protection officer die u hoorde op gewezen dat deze de door u genoemde persoon kent, de protection officer ook wel hoort wat u zegt, en u initieel sprak over 'Hawet', bleef u ontkennend antwoorden dat u wel degelijk sprak over 'Awate'.

Gevraagd omwille waarom Awate bekend is, verklaarde u dat hij vocht tegen de koloniale macht Ethiopië (zie gehoorverslag CGVS, p. 8-9). Gevraagd wanneer Idris Awate de strijd tegen de koloniale macht Ethiopië begon, antwoordde u het evenwel **niet te weten** (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Ter verduidelijking gevraagd of u weet wanneer de gewapende bevrijdingsstrijd begon, antwoordde u ontkennend. Gevraagd of de persoon van Idris Awate enig belang had bij de start van deze gewapende strijd, antwoordde u bevestigend en voegde u eraan toe dat hij deze begon. U gevraagd wanneer deze gewapende strijd dan begon, antwoordde u het evenwel niet te weten. U wist wel aan te geven dat de strijd eindigde in het jaar 1991. **Gevraagd of Idris Awate toen – in 1991 – nog in leven was, antwoordde u bevestigend.** Gevraagd hoe en waar Idris Awate de gewapende onafhankelijkheidsstrijd begon, gaf u aan het **niet te weten**. Gevraagd of er enige feestdagen zijn in Eritrea, waarop de persoon van Idris Awate van belang is, antwoordde u **het niet te weten** (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Gevraagd of u ooit hoorde van de berg **'Adal'**, gaf u aan die naam wel eens te hebben gehoord, maar **niet te weten wat het is** (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). **Het dient echter vastgesteld, zo blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, dat Idris Awate op de berg Adal de gewapende onafhankelijkheidsstrijd aanvatte in het jaar 1961, en hij stierf op 28 mei 1962. Voorts blijkt dat het begin van de gewapende strijd jaarlijks herdacht wordt op 1 september, en dit een officiële publieke feestdag betreft in Eritrea. Dat u dit niet bleek te weten, hoewel de 1e september een officiële feestdag in Eritrea betreft, u niet weet wanneer de Eritrese onafhankelijkheidsstrijd begon, noch hoelang deze duurde – hoewel u opperde dat uw beide ouders onafhankelijkheidsstrijders waren (zie gehoorverslag CGVS, p. 16 en 22) – en u opperde dat de door u vermelde Idris Awate nog in leven was in het jaar 1991, doet verder ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw asielaanvraag.**

Gevraagd welke publieke feestdagen u kent in Eritrea, antwoordde u 'onafhankelijkheidsdag', 'vrouwendag' op 8 maart, en 'de herinnering van de martelaren' (zie gehoorverslag CGVS, p. 37). Gevraagd wanneer de martelarendag wordt gevierd, antwoordde u niet zeker te zijn, en te denken dat het ofwel op 20, dan wel 21 juni is. Gevraagd wanneer de onafhankelijkheidsdag wordt gevierd, antwoordde u '1991'. U gevraagd op welke datum de onafhankelijkheidsdag jaarlijks wordt gevierd, antwoordde u – na lang nadenken – dat dit op 21 juni is. U erop gewezen dat u eerder nog verklaarde dat 21 juni de martelarendag betreft, gaf u aan dat 21 juni onafhankelijkheidsdag is. Gevraagd wanneer de martelarendag dan wordt gevierd, antwoordde u het niet te weten. U gevraagd hoe het mogelijk is dat u niet weet wanneer de onafhankelijkheidsdag wordt gevierd, gezien dit de belangrijkste publieke feestdag in Eritrea betreft, antwoordde u – weinig overtuigend – dat u weet dát het gevierd wordt, maar niet wanneer. Gevraagd of u weet in welke maand de onafhankelijkheidsdag wordt gevierd, antwoordde u de 6e maand. U bevestigde nadien dat u zeker bent hieromtrent. Het dient vastgesteld, zo blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, dat de onafhankelijkheidsdag – de belangrijkste feestdag in Eritrea – jaarlijks gevierd wordt in heel Eritrea, op de datum 24 mei. Martelarendag wordt gevierd op 20 juni. **Opnieuw dient gewezen op de manifeste tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen enerzijds, en de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, anderzijds. Dat u niet blijkt te weten wanneer de onafhankelijkheidsdag wordt gevierd in Eritrea, met zekerheid – en volledig foutief – aangeeft dat het in de 6e maand is, en u evenmin weet aan te geven wanneer de martelarendag wordt gevierd, doet verder fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen in Eritrea te hebben gewoond vanaf uw geboorte tot het jaar 2013.**

Gevraagd of het land Eritrea, sinds de onafhankelijkheid van het land, ooit oorlogen of conflicten kende met andere landen, gaf u aan dat er een oorlog met Ethiopië was tussen 1998 en 2000 (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). Gevraagd waarover die oorlog ging, gaf u aan het **niet te weten**. Herhalend gesteld dat beide landen dus in oorlog waren, en gevraagd of u er dan geen enkel idee van heeft waarom dit zo was, of wat de oorzaak was, antwoordde u dat u nog maar 1 jaar oud was, en dat u geboren werd in het jaar 1999 [hetgeen evenwel niet zo bleek uit het hierboven reeds vermelde leeftijdsonderzoek]. U erop gewezen dat u blijkbaar wel blijkt te weten dat er een oorlog was, en gevraagd of u zich dan nooit eens heeft afgevraagd waarover die oorlog ging, of wat de oorzaak ervan was, antwoordde u herhalend dat u nog maar 1 oud was in het jaar 2000. U erop gewezen dat het op heden het jaar 2016 is, en gesteld of u zich dan nooit eens afvroeg waarover die oorlog ging, verklaarde u ontwijkend Eritrea verlaten te hebben in het jaar 2013, en slechts tot de 6e graad naar school te zijn gegaan. Gevraagd of uw moeder dan nooit over deze oorlog, die ze meegemaakt moet hebben, sprak met u, antwoordde u dat uw moeder te veel schrik had om over politieke zaken te spreken. **Gevraagd of u er enig idee van heeft of het Ethiopisch leger, in de oorlog tussen 1998 en 2000, ooit Eritrea binnenviel, antwoordde u te denken van niet. Gevraagd waarom u dat denkt, antwoordde u dat ze vochten, en Eritrea wilden bezetten, maar dat niet ging. Later tijdens het gehoor gevraagd of u ooit gehoord heeft van 'Badme', antwoordde u bevestigend, maar u wist er verder helemaal niets over te vertellen (zie gehoorverslag CGVS, p. 37-38). Het dient vastgesteld dat het Eritrees-Ethiopisch grensconflict, dat aanving in het jaar 1998 en eindigde midden het jaar 2000, begon over een geschil over de grensplek Badme, in de zoba Gash Barka. Voorts blijkt dat het Ethiopisch leger in het jaar 2000, bij een groot offensief, Eritrees grondgebied wel degelijk bezette, waaronder het zuidwestelijk Eritrea, tot aan de stad Barentu, met duizenden ontheemden als gevolg. Dat u hieromtrent helemaal niets blijkt te weten – hoewel het dorp Fanko in dit bezette gebied gelegen was – doet verder fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw bewering afkomstig te zijn uit het dorp Fanko in Eritrea. Immers, ondanks de door u geopperde jeugdige leeftijd ten tijde van deze bezetting – hoewel aan uw verklaringen wat betreft uw leeftijd, zoals reeds vermeld, getwijfeld kan worden, is het hoegenaamd niet geloofwaardig dat u als inwoner van het dorp Fanko geen enkel benul zou hebben van het Eritrees-Ethiopisch grensconflict, en de bezetting van de nus zoba's Tesseney en Gulij, tot aan de stad Barentu. Dat u, in tegenstelling, oppert te denken dat er nooit sprake is geweest van enige bezetting van Eritrees grondgebied door het Ethiopisch leger ten tijde van het Eritrees-Ethiopisch grensconflict, bevestigt enkel het ongeloofwaardig karakter van uw verklaringen afkomstig te zijn uit het dorp Fanko in Eritrea, en er geleefd te hebben vanaf uw geboorte tot uw vertrek in het jaar 2013.**

Tot slot dienen uw verklaringen betreffende uw vader, en zijn rol in het 'Eritrean Liberation Front' opgemerkt.

U verklaarde dat uw vader lid is van het 'Eritrean Liberation Front' (verder: ELF), een actief vrijheidsstrijder was ten tijde van de onafhankelijkheidsstrijd, en vicevoorzitter is van het ELF voor de zoba Gash Barka, en hij voor zijn komst naar Eritrea in 2008, aan het hoofd stond van het ELF-kantoor van buitenlandse zaken (zie gehoorverslag CGVS, p. 8, 16, 17 en 19). U wist evenwel niet aan te geven wat de functie van uw vader geweest zou zijn ten tijde van de onafhankelijkheidsstrijd (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). Gevraagd wanneer het ELF ontstaan is, antwoordde u het **niet te weten** (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Gevraagd of het ELF ooit uiteenviel in meerdere facties, dan wel of het steeds 1 beweging is gebleven, **verklaarde u dat het 1 partij is** (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Gevraagd of het steeds 1 partij, beweging, gebleven is, antwoordde u bevestigend. U geconfronteerd met de vaststelling dat het ELF wel degelijk uiteengevallen is in meerder facties, antwoordde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Gevraagd of u reeds pogingen ondernam om contact op te nemen met vertegenwoordigers van het ELF, gezien dezen zouden kunnen getuigen dta uw vader een lid is van het ELF, antwoordde u – geenszins overtuigend – dat ze dat niet kunnen doen, daar ze te bang zijn om zo'n zaken te schrijven (zie gehoorverslag CGVS, p. 36). U erop gewezen dat – indien uw vader een danig belangrijke positie had binnen het ELF, zoals u opperde – het toch niet zó moeilijk kan zijn om daar enig bewijs van aan te brengen, verklaarde u niet te weten waar ze [het ELF] zijn, en u ze niet kunt opbellen. **Het dient opgemerkt dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering dat uw vader een belangrijk lid was van het ELF. U weet immers bijna niets over deze beweging, u weet niet uit te leggen wat uw vader voor het ELF gedaan zou hebben, en u ondernam zelfs niet de minste poging om zich tot het ELF te wenden – hetgeen toch wel mogelijk moet zijn voor de zoon van een 'vice' van het ELF, die aan het hoofd stond van de ELFafdeling in de zoba Gash Barka. Onderstaande verklaringen betreffende uw vader, bevestigen enkel het ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen omtrent uw vaders rol bij deze beweging.**

U verklaarde verder dat uw vader Eritrea verliet nadat het huidige regime de macht verwierf in Eritrea, dat hij sindsdien steeds gezocht werd door de Eritrese autoriteiten, hij steeds een opposant bleef, en ze

hem wilden doden (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). U verklaarde dat uw vader naar Eritrea terugkeerde in het jaar 2008, zich te Fanko vestigde en er winkel opende, en gearresteerd werd te Fanko in het jaar 2010. Gevraagd waarom – gegeven uw verklaring dat uw vader steeds gezocht werd, en de Eritrese autoriteiten hem al lang wilden arresteren – uw vader naar Eritrea terugkeerde in het jaar 2008, antwoordde u dat hij voor jullie [uw vaders gezin] terugkeerde (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Gevraagd wat het nut daarvan was, gezien hij toch wist dat hij gearresteerd zou worden, antwoordde u bevestigend dat hij wist dat hij gearresteerd zou worden, maar hij bij jullie zou komen. U gesteld dat, wanneer hij gearresteerd wordt, hij toch ook niet bij jullie is, verklaarde u herhalend dat hij wist dat hij gearresteerd zou worden, maar hij naar zijn gezin terugkeerde. U gevraagd hoe – gegeven uw verklaringen dat de Eritrese autoriteiten erop gebrand waren om uw vader te arresteren – uw vader er dan in sloeg om een winkel te openen in Eritrea, en die gedurende twee jaren open te houden, verklaarde u – manifest tegenstrijdig aan uw eerdere verklaringen – niet te weten of uw vader toen reeds gezocht werd, maar hij alleszins gearresteerd werd in 2010. U voegde eraan toe te denken dat de Eritrese autoriteiten uw vader zich eerst lieten vestigen, om hem pas nadien te arresteren. U gevraagd waarom dezen zoiets zouden doen – gegeven uw verklaringen dat de Eritrese autoriteiten op de hoogte waren van zijn oppositieactiviteiten, antwoordde u het niet te weten. **Bovenstaande verklaringen worden geenszins geloofwaardig bevonden. Immers, u weet geen redelijke verklaring te geven voor de vraag waarom uw vader naar Eritrea terugkeerde, gezien hij ervan op de hoogte was dat hij gezocht werd door de Eritrese autoriteiten, en dezen hem zouden arresteren, noch wist u een verklaring te geven voor de vaststelling waarom er dan twee jaar gewacht zou worden om uw vader te arresteren, indien – zoals u zelf beweerde – de Eritrese autoriteiten al erg lang naar uw vader zochten, hem al lang wilden arresteren, en op de hoogte waren van zijn oppositieactiviteiten.**

Het geheel aan bovenstaande verklaringen doet volledig en geheel afbreuk aan de door u beweerde afkomst uit het dorp Fanko te Eritrea, en uw verklaringen te Fanko geleefd te hebben, vanaf uw geboorte tot uw vertrek naar Soedan in 2013. Door de ware toedracht aangaande uw werkelijke herkomst, en uw werkelijke verblijfplaats vanaf uw geboorte tot aan uw komst naar België – hetgeen de kern van uw asielrelaas raakt – te verzwijgen, maakt u niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat er in uwen hoofde een ‘gegronde vrees voor vervolging’ zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

U legde, ter ondersteuning van het door u geopperde asielrelaas, kopieën neer van de identiteitskaart van uw moeder en van de identiteitskaart van uw vader. Vooreerst dient opgemerkt dat u enkel kopieën neerlegt, waarvan de bewijswaarde uiterst gering is, gezien dergelijke kopieën met het nodige knip- en plakwerk eenvoudigweg aangepast of gefotoshopt kunnen worden. Meer algemeen dient gewezen op de grote schaal van corruptie, zowel binnen als buiten Eritrea, wat betreft alle vormen van Eritrese identiteitsdocumenten (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), hetgeen het nagenoeg onmogelijk maakt de authenticiteit van Eritrese documenten na te gaan.

Uit de vertaling van de door u neergelegde kopieën (zie gehoorverslag CGVS, p. 33), blijkt voorts dat de identiteitskaart van de persoon van wie u oppert dat het uw moeder zou zijn, afgeleverd werd te Khartoem [Soedan] op datum van 28 februari 1993, en erop vermeld staat dat deze persoon te Khartoem woont. Wat betreft de identiteitskaart van de persoon van wie u oppert dat het uw vader zou zijn, blijkt dat deze identiteitskaart afgeleverd werd te Jeddah [Saoedië-Arabië] op datum van 31 december 1992, en erop vermeld staat dat deze persoon te Jeddah woont. U legt voorts geen enkel document neer betreffende uw eigen persoon. De door u neergelegde kopieën van de identiteitskaarten van de personen van u wie oppert dat het uw ouders zouden zijn, tonen enkel aan dat dezen op het moment van de uitgifte van de kaart niet in Eritrea woonden – en verder ook niets meer. Er werd u voorts uitdrukkelijk gesteld dat, indien u als Eritreeër uw hele leven in Soedan zou hebben gewoond, u dit zo moet zeggen, en dit niet automatisch zou leiden tot een weigeringsbeslissing. Toch bleef u volhouden dat u vanaf uw geboorte, tot aan uw vertrek in 2013 te Eritrea woonde (zie gehoorverslag CGVS, p. 34). Uit bovenstaande vaststellingen bleek dit evenwel allesbehalve geloofwaardig. U verklaarde voorts dat u in het bezit kwam van de kopieën van de identiteitskaarten van uw ouders, nadat uw zus op legale wijze naar Soedan zou zijn gereisd, en deze documenten daar aan uw oom zou hebben gegeven, die ze op zijn beurt naar u opstuurde (zie gehoorverslag CGVS, p. 33).

U ter bevestiging gevraagd of uw zus op legale wijze Eritrea verliet en naar Soedan ging, antwoordde u bevestigend, en voegde u eraan toe dat dit mogelijk is voor een medische behandeling. Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, blijkt evenwel dat – hoewel inderdaad toestemming verleend kan worden om het land legaal te verlaten omwille van een medische behandeling in het buitenland - het in het algemeen erg moeilijk is voor gewone Eritreeërs om het land

op een legale wijze te verlaten, maar deze toestemming geweigerd kan worden in het geval het gaat om critici van het Eritrees regime, familieleden van personen die het land illegaal verlieten. Gegeven uw verklaringen betreffende de oppositie-activiteiten en arrestatie van uw vader, zijn beweerde positie binnen het ELF, en uw verklaringen dat zowel u als uw broer door de Eritrese autoriteiten werden gezocht (zie gehoorverslag CGVS, p. 35 en 36), is het evenwel geenszins aannemelijk dat uw zus nog een officiële toestemming zou verkrijgen vanwege de Eritrese autoriteiten, om heen en weer naar Soedan te reizen omwille van medische behandeling. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen hieromtrent.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u noch direct, noch indirect, teruggeleid mag worden naar Eritrea, daar u uw Eritrese nationaliteit niet aannemelijk heeft weten te maken."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker bevestigt in zijn verzoekschrift van 20 juni 2016 "zijn Eritrese nationaliteit en het feit dat zijn vader lid is van ELF". Hij stelt dat hij zich zal "inspannen in de loop van de procedure omtrent zijn identiteit en nationaliteit bewijsstukken en/of indicaties te verzamelen".

Met betrekking tot de situatie van zijn vader "zal hij zijn best doen om via de partij ELF meer en overtuigende informatie te verzamelen ivm zijn vader en diens problemen met het Eritrese regime".

Verzoeker bevestigt "dat de neergelegde stukken respectievelijk zijn vader en zijn moeder betreffen en dat zij inderdaad een tijdlang buiten Eritrea hebben verbleven".

Verzoeker vraagt hem als vluchteling te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerdde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoeker alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar hij gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom hij gevlucht is.

2.4. Indien verzoeker gevolgd wordt dan is hij op 28 februari 1999 geboren te Fanko, Eritrea, en heeft daar heel zijn leven gewoond tot zijn vlucht in 2013. Aldus kan van verzoeker de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat hij opgegroeid is en minstens 14 jaar in Fanko, Eritrea, heeft gewoond, waar hij ook tot de zesde graad onderwijs genoten zou hebben. Echter de Raad stelt vast dat uit de beslissing van de Federale Overheidsdienst Justitie, Dienst Voogdij van 18 september 2015 blijkt dat verzoeker toen reeds ouder dan 18 jaar was. De waarachtigheid van verzoekers profiel is aldus reeds ernstig aangetast alsook zijn geloofwaardigheid. Hoe dan ook, al wordt niet verwacht dat verzoeker over een gedetailleerde kennis beschikt over alle geografische, historische en maatschappelijke aspecten van Somalië, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoeker zijn herinneringen aan zijn eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten.

2.5. Verzoekers geografische, historische en maatschappelijke kennis zijn echter ernstig ontoereikend. Zo kon hij niet aangeven in welke nus-zoba zijn dorp gelegen is (gehoor, p. 6) en bleek hij niet eens te weten of zoba's al dan niet verder administratief ingedeeld zijn. Hij stelde zelfs de vraag of een nus-zoba vergelijkbaar is met een Soedanese "*mahalya*" (gehoor, p. 7), wat er dan ook op wijst dat verzoeker geheel onbekend is met elementaire aspecten van het land waar hij beweerdelijk zijn hele leven heeft doorgebracht, maar wel op de hoogte is van de administratieve indeling van Soedanese provincies. Verder kon verzoeker de buurdorpen Hay Kota, Alebu, Goluj, Adi Bdeho, Shwen Dewab, Gerset en Gentil niet of slechts verkeerdelijk situeren (gehoor, p. 8-13) en (her)kende hij de buurdorpen Akielet, Hadendema en Hantrefesko niet eens (gehoor, p. 8-13). Hij kon evenmin de naam van de seizoensrivier nabij Fanko noemen (gehoor, p. 15). Hij beweerde foutief dat er slechts één dam is te Fanko, die hij "*Dam Fanko*" noemde, en dat, en dat "*Fanko-Rawi*" een waterdistributiepunt in het Fanko betreft, terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat er bij het dorp Fanko twee verschillende dammen zijn, namelijk de dam "*Fanko-Tsimue*" en de dam "*Fanko-Rawi*". Verzoeker had slechts erg gebrekkige en deels foutieve kennis over de onafhankelijkheidsstrijd van Eritrea in 1991 (gehoor, p. 8-10, 16, 20-22) en hij bleek ook niet te weten wanneer de onafhankelijkheidsdag wordt gevierd in Eritrea, noch wanneer de martelarendag wordt gevierd (gehoor, p. 37). Nog frappanter is verzoekers onwetendheid over het Eritrees-Ethiopisch conflict tussen 1998 en 2000, waarbij het Ethiopisch leger in het jaar 2000 bij een groot offensief Eritrees grondgebied bezette, waaronder het zuidwestelijk Eritrea, tot aan de stad Barentu, met duizenden ontheemden als gevolg. Gezien het dorp Fanko in dit bezette gebied gelegen was, is het uiteraard geheel onaannemelijk dat verzoeker meende dat er nooit sprake is geweest van enige bezetting van Eritrees grondgebied door het Ethiopisch leger ten tijde van het Eritrees-Ethiopisch grensconflict (gehoor, p. 23, 37-38).

2.6. Ook verzoekers verklaringen over de activiteiten van zijn vader bij het ELF zijn geheel ongeloofwaardig. Zo blijkt verzoeker amper iets te weten over deze beweging, kon hij niet aangeven wat zijn vader voor het ELF gedaan zou hebben en ondernam hij geen enkele poging om zich tot het ELF te wenden omwille van de problemen van zijn vader (gehoor, p. 9-10, 18-19, 36). Voorts kon hij evenmin enige verklaring geven de terugkeer van zijn vader naar Eritrea, gezien die ervan op de hoogte was dat hij gezocht werd door de Eritrese autoriteiten, noch kon verzoeker verklaren waarom er dan twee jaar gewacht zou worden om zijn vader te arresteren, gezien hij zelf beweerde dat de Eritrese autoriteiten al erg lang naar zijn vader zochten en op de hoogte waren van zijn oppositieactiviteiten. Minstens kon verwacht worden dat verzoeker de spanningen en vrees hij thuis ervaarde nu niet aannemelijk is dat verzoekers vader zijn familie niet zou getracht hebben te beschermen met essentiële informatie.

2.7. Aangaande de op het Commissariaat-generaal voorgelegde identiteitsdocumenten bevestigt verzoeker in zijn verzoekschrift *“dat de neergelegde stukken respectievelijk zijn vader en zijn moeder betreffen en dat zij inderdaad een tijdlang buiten Eritrea hebben verbleven”*. De Raad kan enkel vaststellen dat verzoeker geen band met de personen op deze documenten aantoonst en dat uit deze documenten hoe dan ook enkel blijkt dat deze personen op het moment van de uitgifte van de kaarten niet in Eritrea woonden. Verzoekers verklaring dat hij in het bezit kwam van de kopieën van de identiteitskaarten van zijn ouders, nadat zijn zus op legale wijze naar Soedan zou zijn gereisd en de documenten aan zijn oom gaf (gehoor, p. 33), ondermijnt voorts verzoekers stelling dat zijn vader een hoge positie in het ELF bekleedde en dat verzoeker en zijn broer thans gezocht worden. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt immers dat, hoewel inderdaad toestemming verleend kan worden om het land legaal te verlaten omwille van een medische behandeling in het buitenland, het in het algemeen erg moeilijk is voor gewone Eritreeërs om het land op een legale wijze te verlaten, en dat deze toestemming bovendien geweigerd kan worden in het geval het gaat om critici van het Eritrees regime, familieleden van personen die het land illegaal verlieten. Verzoekers verklaringen zijn strijdig met deze objectieve informatie.

2.8. Uit voorgaande kan slechts overduidelijk worden afgeleid dat verzoeker niet bekend is met Eritrea en er ook niet heeft gewoond en voorts ook niet de zoon is van een belangrijk ELF-lid. Verzoekers asielaanvraag komt voor als een aaneenschakeling van verzonnen beweringen.

2.9. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het blijven vasthouden aan zijn (leugenachtige) nationaliteit en asielaanvraag, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.10. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.11. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.12. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit Eritrea niet aantoonst en dus niet aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Eritrea en de Eritrese nationaliteit heeft, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Eritrea.

2.13. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een louter verwijzing naar zijn voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens zijn asielprocedure zijn ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekende partij hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om over verzoekers verblijfplaats voor zijn komst naar België te speculeren, te meer verzoeker op dit punt herhaaldelijk en uitdrukkelijk werd aangesproken tijdens het CGVS-gehoor en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke land of regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.14. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.15. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.16. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK